SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nummer 1 | JANUAR 1942 | 91. Aargang

Andrew Jenson og Frue modtages af Borgmester Hedebol førend Rebildfesten 1935.

Andrew Jenson afgaaet ved Døden.

Tirsdag den 18. November afgik en af Danmarks kendte Sønner i Udlandet, Andrew Jenson, ved Døden i den høje Alder af næsten 91 Aar, idet han blev født den 11. December 1850 i Tørslev, Hjørring Amt som Søn af Christian og Kirsten Andersen Jenson. Otte Aar gammel blev han Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Sammen med sine Forældre, som var blandt de første Sidste Hellige i Danmark, emigrerede han til De forenede Stater 1866. Familien krydsede Atlanten med Sejlskibet Kenilworth og landede i New York den 17. Juli. Her sluttede de sig til et Oksetræk ledet af Kaptajn Andrew H. Scott. Nogle Maaneder senere, den 8. Oktober 1866, naaede det lille Selskab efter en lang og møjsommelig Rejse Utah og bosatte sig i Pleasant Grove.

Gennem sit lange Liv opnaaede Andrew Jenson at blive en meget kendt og anset Mand indenfor baade Kirke og Stat. Sin kirkelige Karriere begyndte han i Aaret 1873, da han blev ordineret til Ældste og Halvfjerds. Samme Aar rejste han paa Mission til sit Fødeland, hvor han arbejdede som Missionær i Aarene 1873-75. Et Par Aar senere udgav han sammen med Ældste John A. Brun en Levnedsbeskrivelse om Profeten Joseph Smith paa Dansk og Norsk; udførte en ny Mission til Danmark 1879-81; flyttede til Salt Lake City 1882, hvor han udgav det danske Tidsskrift „Morgenstjernen" og det amerikanske Magasin „The Historical Record"; var Missionær i De forenede Stater i 1888 og 1893. Blev udnævnt som Historieskriver for Kirken den 16. April 1891, i hvilket Embede han besøgte alle Kirkens Afdelinger over hele Jorden. Paa denne Rejse gæstede han ogsaa Palæstina, hvor han besøgte alle de bekendte Steder, hvor Mesteren vandrede. I Aarene 1909-1912 virkede Ældste Jenson som Missionspræsident over Den Danske Mission. I sine 90 Aar har Andrew Jenson rejst mere end 1000.000 eng. Mile i sin Kirkes Tjeneste, og de sidste 43 Aar af hans Liv var fuldstændig helliget Kirken, idet han som dens Historieskriver benyttede sin Tid og sine litterære

Talenter til Udarbejdelse af Hundreder af Bind om Kirkens Historie og biografiske Data.

Rask og rørig trods sin fremskredne Alder var Andrew Jenson hver Dag paa sit Kontor indtil Lørdagen førend sin Død. Kun nogle faa Uger i Forvejen udkom hans sidste Værk, et Mindeleksikon om Kirkens Historie, paa hvis 967 Sider der berettes Tusinder af historiske Begivenheder, hvoraf mange ikke tidligere har været nedskrevet, en Samling, der repræsenterer Hundreder af Timers taalmodigt Undersøgelsesarbejde og mange Miles Rejse for at inspicere gamle Optegnelser og interviewe gamle Medlemmer af Kirken.

Foruden sine egne originale Skrivelser og biografiske Studier oversatte Andrew Jenson mange af Kirkens Bøger til Dansk og Norsk.

84 Aar gammel aflagde den gamle Historiker sit Fædreland det sidste Besøg, idet han var blevet valgt til som Repræsentant for Staten Utah at overrække en gammel Pionervogn til Rebildkomiteen som et Tegn paa Venskabet mellem Danmark og U.S.A. Ved denne Anledning bragte han ogsaa en særlig Hilsen fra Utahs Guvernør, Henry Blood, og Senatorerne King og Thomas samt nogle danske Selskaber, og var i Audiens hos Kongen.

Andrew Jenson overleves af sin Hustru Bertha Howell Jenson, som han blev gift med i Manti Tempel den 29. Marts 1888, 6 Børn, 21 Børnebørn og 24 Børnebørns Børn.

Ære være hans Minde!

Ny Distriktspræsident og Grensforstander i Esbjerg.

Aarhus Distriktspræsident Thorvald J. Jensen blev Søndag d. 7. December 1941 kaldet som Distriktspræsident over Esbjerg Distrikt og Ældste Villiam Pedersen som Grensforstander.

Vi ønsker de to Brødre, der er særdeles kvalificerede til disse Stillinger, til Lykke og beder Herren velsigne dem i dette nye og ansvarsfulde Kald.

Nytaarshilsen til Medlemmerne i Den Danske Mission.

Ved Aarsskiftet er det Skik og Brug at kaste et Blik paa Tiden, der svandt. Lad os i Fællesskab foretage en Rejse gennem det svundne Aar.

Det, vi ønskede allermest, Fred, gik desværre ikke i Opfyldelse; tværtimod udvidedes Krigsfronterne stærkt i 1941, saaledes at hele Verden nu befinder sig i en Kamp paa Liv og Død, hvor Værdier og Menneskeliv bortødsles i en usandsynlig Maalestok. Vi haaber inderligt, at Herren vil se i Naade til Nationerne, saa at Krigens Dage maa forkortes.

Præsident Orson B. West

For Kirken i Danmark har Aaret naturligvis ogsaa været præget af Tidens Uro og Bekymringer; men trods alt har Herren holdt sin beskyttende Haand over os. Jeg tror at kunne sige, at de trofaste Søskende føler sig nærmere knyttet til hinanden end nogensinde før. Evangeliets Baand knyttes stærkere fra Dag til Dag.

Aarets Konferencer har alle været præget af Samfølelsen og Kærligheden til Evangeliet og paa denne Maade været aandelige Fester.

Feriestævnet i København i Juni var en meget stor Sukces, som lover godt for Fremtiden. Den ene skønne Oplevelse afløste den anden under dette Stævne.

Høstfesterne viste Søskendes Kærlighed og Offervilje. Resultatet ca. 1500 Kr. er det bedste Bevis derpaa. Gre-

nene viste i ædel Kappestrid, hvad de kunde præstere.

Tak Søskende!

Flere af vore gode, trofaste Brødre og Søstre er blevet kaldt hjem, og vi mindes deres Gerning og Virke med Ærbødighed og Taknemmelighed.

Ære være deres Minde!

Vi har haft den Glæde at indlemme flere Medlemmer i Kirken og velsigne adskillige Børn. Ligeledes har enkelte Søskende igen vist deres Interesse for Kirken, efter igennem flere Aar ikke at have skænket Kirken nogen Interesse. Vi er lykkelige derfor.

Trods Dyrtid og stadig stigende Vanskeligheder er det atter lykkedes os at bringe Missionen frelst gennem det vanskelige Aar i økonomisk Henseende.

Jeg bringer Søskende en hjertelig Tak for Kærlighed og Offervilje. Prøv af eders ganske Hjerte i det kommende Aar at betale en ærlig Tiende og hjælpe de trængende gennem eders Fasteoffer. Efterlev Herrens Bud og Befalinger. Maa Herren velsigne eder og Den danske Mission! Et lykkeligt, velsignet Nytaar ønskes alle af

eders hengivne

Krista og Orson B. West.

Dødsfald i Amerika.

Fra Amerika er der kommet Meddelelse om, at den kendte Dansk-Amerikaner, A. C. Nicolaysen, fhv. Redaktør af det danske Organ »Bikuben« i Utah, er afgaaet ved Døden.

Brd. Nicolaysen stammede fra Skive. I sin Fødeby uddannedes han som Typograf. For en Del Aar siden udvandrede han til Amerika, hvor han bosatte sig i Utah. Broder Nicolaysen omtales nu ved sin Død i den danske Presse — Nationaltidende, den 26. December 1941 — som en Mand, der øvede en stor og uegennyttig Indsats for Danskheden i den ny Verden. En Del af Søskende vil sikkert huske hans Søn Mack Nicolaysen, som virkede som Missionær herovre for nogle Aar siden.

ÆGTESKABET

af Ældste Mathias F. Cowley.

Intet Folk sætter Ægteskabet højere eller ser paa Kyskheden med større Respekt end De Sidste Dages Hellige. Vi ser paa seksuel Forbrydelse som den største Synd næst efter Mord. Denne Synd er meget fremherskende i Verden i Dag, og mange tror, at naar de bare lever sammen med en bestemt Person i den Hensigt at indgaa Ægteskab engang senere, saa er dette i sin Orden. Disse Personer er i sørgelig Vildfarelse og deres Handlemaade er absolut forkastelig. Saadanne Personer er i Klasse med Horkarle og Horkvinder. Hvad Forskel skulde der vel være? Ægteskabet er indstiftet af Gud, og han anerkender Landets Lov og dets Formularer, som forlanges for at indgaa Ægteskab. Overtrædelse af denne Lov straffes med Udelukkelse af Guds Kirke, om ikke en alvorlig og fuldstændig Omvendelse har fundet Sted, og en saadan bliver kun indvilget een Gang, sker det igen, er Herrens egne Ord saadanne, at Udelukkelse af Kirken er nødvendig.

Vor Kirke underviser sin Ungdom i Herrens Love og lærer den i Overensstemmelse hermed, at Kyskhed er lige saa hellig som selve Livet. Naar Tiden for Ægteskabet er inde, aflægger de Ed for Gud og hans hellige Engle, at de ikke vil bryde dette Løfte, som de giver hinanden. Vi tror ikke, at Herren mente, at Ægteskabet alene skulde vare i dette Liv, men gennem hele Evigheden. Dette er en af de vigtigste Grunde til, at Skilsmisse er sjælden indenfor Kirken. Vore unge Mænd og Kvinder lærer, at ren Kærlighed og et fuldkomment Kammeratskab skal være det herskende i Ægteskabet og ikke Lidenskaben og seksuel Overdrivelse, som til Slut ender med Uoverensstemmelser og Skilmisse. For at Ægteskabet fuldstændig skal lykkes, maa man ansøge Herrens Hjælp og Vejledning. At føle, at Ægteskabet skal vare for Tid og Evighed, og at Herren er direkte interesseret i os, faar os til at være mere forsigtige i Valget af en Ledsager, end vi ellers vilde være. Naar som helst, det er muligt, at Ægteskabet kan

indgaas i et af Herrens Templer, skulde dette gøres, og Samlivet blive mere sikkert. Naar dette ikke lader sig gøre, saa føl alligevel ikke, at dit Ægteskab ikke er, som det burde være, husk, at det, du ikke selv kan gøre, bliver gjort for dig, og ingen skal miste nogen Velsignelse, som har gjort sig værdig dertil.

At Ægteskabet er en evig Indstiftelse bliver tydeligt fremsat i den hellige Skrift. Da Adam og Eva fik hinanden, kendte de ikke Døden, og Ægteskabet vilde paa denne Maade have varet til evig Tid. I Prædikerens Bog staar der: „Jeg ved, at hvad som helst Gud gør, det varer til evig Tid".

Oliver Cowdery's Vidnesbyrd om Joseph Smith.

Oversat fra „Improvement Era".

Oliver Cowdery, som stod Joseph Smith nærmest, medens han oversatte Mormons Bog, har efterladt sig nogle interessante Notater angaaende Profetens Karakter. De findes i en Serie Breve, som er skrevet til W. W. Phelps for „The Messenger and Advocate 1834 - 1835. Skønt Oliver Cowdery senere blev udelukket af Kirken, har han aldrig benægtet disse eller andre Ting vedrørende Joseph Smiths personlige Karakter eller hans Arbejdes guddommelige Oprindelse, — og han blev senere genoptaget i Kirken.

„ . . . . Paa Grund af nogle falske og ærekrænkende Beskyldninger, som har været i Omløb, tvinger Retfærdigheden mig til at sige noget angaaende det private Liv af en, hvis Karakter er blevet saa skændigt bagtalt. Af nogle siges han at have været en doven, uvirksom, lastefuld og ryggesløs Mand. Dette er jeg beredt til at modsige, og det tilmed ved Hjælp af Vidnesbyrd fra mange Personer, som jeg har været nøje bekendt med, og som jeg ved er absolut sandfærdige og ærlige Mennesker. Alle som en af

disse siger, at han var en ærlig, retskaffen, dydig, hengiven og flittig ung Mand. Og de, som siger det modsatte, kan ikke være foranlediget til det i nogen anden Hensigt end at ødelægge Omdømmet af en Mand, som aldrig har paaført noget Menneske Fortræd paa Liv eller Ejendom.

Der er blevet fortalt mig af saadanne, som han har arbejdet for, at han var en ærlig og flittig ung Mand. Og jeg vil endvidere tilføje, at det er min Overbevisning, at hvis han aldrig var blevet kaldt til den ophøjede Stilling, som han nu har, kunde han være kommet gennem Livet som en anset Mand, uden at hans Navn nogensinde saa skændigt vilde være blevet bagvasket. Men man kan ikke andet end forvente, at Mennesker med fordærvede Hjerter vil forsøge at bagtale ham og tilsmudse hans Navn. Dette er i Sandhed overensstemmende med Englens Ord; men dette hindrer mig ikke i at tale ligefremt om hans Fortjenester og modsige saadanne Løgne; — jeg føler mig forpligtiget til at gøre det, og jeg ved, at mit Vidnesbyrd i denne Sag vil blive modtaget og troet; mens de, som vidner modsat, skal hensmuldre til Støv, og deres Ord skal fejes bort i den store Masse af Løgnere, naar Gud skal rense Jorden.

Jeg slutter for denne Gang med et taknemligt Hjerte, fordi jeg har faaet Anledning til at se Tusinder glæde sig i Forvisningen om Guds Løfter, stadfæstet til dem gennem Lydighed til den evige Pagt".

Som altid din Broder i Herren,

Oliver Cowdery.

Husk Fornyelse af Aarsabonnement! Pris Kr. 3,00.
I Løssalg 30 Øre pr. Nummer.

RETTELSE: Vi beklager, at der i det sidste Nummer af Skandinaviens Stjerne er indsneget sig en lille Trykfejl. Paa Side 162, 7. Linie skulde der staa: »For blot 105 Aar siden saa Joseph Smith den opstandne Frelser i Kirtland Tempel«, og ikke for 125 Aar siden, som der staar.

TIENDELOVEN

af Ældste Stephen L. Richards.

Vi bliver ofte paamindet om et Princip, vi kalder Tiende, og efter mine egne Iagttagelser er jeg tilbøjelig til at tro, at der findes mange, som er begyndt at mene, at dette Princip er af mindre Betydning. Jeg er overbevist om, at de, som er kommet til denne Slutning, ikke har betragtet det i det rette Lys. Det er en Lov indenfor dette Rige, som er nødvendig for dets Opbyggelse. Dette Princip er ikke nyt med Kirkens Oprettelse i vor Tid. Det har eksisteret saa langt tilbage, som vi har Optegnelser angaaende Guds Handlemaade med Menneskene. Det er uundværligt ikke alene for Kirkens Opbyggelse og Vedligeholdelse, men ogsaa for enhver, som vil nyde Fremgang og Udvikling indenfor dette Rige. Ingen Mand i denne Kirke, kan nyde Velvære og Lykke, undtagen han adlyder denne Lov. Enhver, som forstaar det Ansvar, som hviler paa os med Hensyn til Rigets timelige Lov, vil føle en Bebrejdelse i Samvittigheden, dersom han forsømmer at overholde den.

Hvad giver en Person, naar han giver sine Penge?

Han giver en Del af sig selv, en Del af sine Muskler, sin Hjerne, sine Nervers Energi, som er ydet for at skaffe disse Penge; det er i Virkeligheden at dele — dele med Gud. Og, som mange mener, det er Betaling af Leje for den Forpagtning, vi har nydt i dette jordiske Liv. Jorden og dens Fylde tilhører Herren. Han ejer den. Vi lejer bare Dele deraf for forskellige Tidsperioder. Jeg har altid syntes, at Mennesket skulde være villigt og ivrigt for at erholde nogle af disse herlige Privilegier, som tilbydes det af et villigt og hensynsfuldt Forsyn.

„Med en virkelig Sukces i Livet menes et Individs Sejr over sig selv. Det menes, at han har forbedret sin egen Personlighed, ikke at han formeret og forbedret sin Formue. Livets store Spørgsmaal er ikke: „Hvad har jeg?“ men: „Hvad er jeg?“

NB. — Ligesom de foregaaende Aar vil Søskende i denne Maaned have Anledning til at kontrollere deres Tiende-regnskab paa Grenskontorerne.

TANKER VED AARSSKIFTET.

Af Ældste Leon A. Westover

Tæppet er faldet for en anden Scene i Livets Skuespil, og vi er nu begyndt paa et nyt Aar. Vi ser Fremtiden i Møde med fornyet Haab og Energi. Naar vi ser tilbage paa de Vanskeligheder, vi har mødt, kan vi synes, at der er Ting, vi har udført, som overgik vor Magt og vore Evner. Dette er, naar vi ser med optimistisk Syn paa Aaret, der svandt. Men hvis vi derimod ser tilbage med pessimistisk Syn paa det svundne Aar, vil vi maaske føle, at vi ikke har gjort det, som vi kunde, at vi ikke har udviklet os ved at overvinde disse Mure af øjensynlig uoverstigelige Vanskeligheder, men at vi derimod er mindre, end vi var før; at vi har begaaet Fejltagelser uden at have haft nogen som helst Fordel deraf.

Nu er vi begyndt paa et nyt Aar, et Aar, der kommer til at indeholde nye Erfaringer og nye Hindringer for os alle.

Nu er Tiden inde til at tage fat med ny Iver og Flid. Nu skulde vi føle os som Herre over alle Situationer, som vi bliver stillet overfor. Føl dig ikke underlegen, men føl dig dygtig til hvilken som helst Opgave, der bliver fremsat for dig. Gør dette til Aarets Motto: »Jeg vil til alle Tider gøre mit bedste og ved enhver Anledning søge at hjælpe min Næste«.

Tab ikke Modet; men naar du staar Ansigt til Ansigt med Livets Bekymringer eller Hindringer, se ikke paa dem med pessimistisk Syn og vær ikke bange for dem; men sig hellere: »Jeg kan!«

Kritiser ikke! Den, der er villig til at hjælpe efter bedste Evne, enten det gælder et enkelt Individ eller Samfundet, skulde roses for vel udført Arbejde. Naar en Broder eller Søster ikke har været i Stand til at løse en givet Opgave paa tilfredsstillende Maade, saa spørg, før du kritiserer:

»Kunde jeg have gjort det bedre selv, og var jeg villig til til at prøve?«

Maalet — Lykke — er Genstanden for vore Bestræbelser. Hvordan kan vi naa dette Maal? »Mennesket er til for at kunne nyde Glæde«, har en af vore Profeter sagt, og vi leder efter en let Maade at komme frem paa.

De lykkelige Mennesker paa Jorden er de, som har mange gode Venner, og for at faa mange gode Venner maa man udvikle sine Karakteregenskaber, saa man kan vinde dem. Man maa være i Besiddelse af en alsidig men afbalanceret Personlighed. Ensidighed naar aldrig langt i Livet.

Der er mange Maader og Omraader, hvorved man kan forbedre sig, men en af de største og vigtigste er Selvbeherskelse. Man maa lære at udvise Selvkontrol, for det er ved Taalmodighed og Selvbeherskelse, at virkelig store Mænd trænger sig frem.

Man maa kontrollere sit Temperament, saaledes at man aldrig gør noget for med Overlæg at støde eller fornærme en anden. Vi maa dog indrømme, at et stærkt Temperament ikke nødvendigvis er et daarligt Temperament. Hvis det ledes paa de rette Linier og beherskes, kan det derimod være en Drivkraft uden Lige. Der er blevet sagt om en Franskmand, Stephen Girard, som drev Forretning med usædvanlig Held i Amerika, at han ikke vilde beskæftige en Mand i sin Forretning, medmindre han havde et stærkt Temperament.

Temperament kan sammenlignes med Damptryk. Naar det kontrolleres, kan det være Kraften, som driver de svære Dampskibe over Atlanten paa nogle faa Dage, eller det kan være Drivkraften i Lokomotivet, osv. Mens den samme Kraft, naar den ikke kontrolleres, kan skabe Genvordigheder, Lidelse og Død.

Maaske den bedste Maade at praktisere Selvbeherskelse paa er gennem det skrevne og udtalte Ord.

Det er ofte saa let at sige eller skrive noget, som vil foraarsage Uvenskab og maaske Fjendskab gennem et helt Menneskeliv.

Tungen skaber mere Elendighed og Uvenskab end noget

(Fortsættes Side 14).

BREV FRA AMERIKA.

Præsident Orson B. West og Hustru
København, Danmark.

Ogden, Utah
1. November 1941.

Kære Broder og Søster West!

Det er nu adskillige Maaneder siden, at jeg har hørt noget fra nogen af mine kære Venner i lille Danmark. Hver Dag, naar Posten kommer, tænker jeg paa, om der mon ikke skulde være et Brev fra en eller anden derovre, men nej, — endnu ikke. Jeg har stadigvæk fortsat at skrive; men jeg ved ikke, om nogle af mine Breve naar derover eller ikke. Om jeg blot vidste, om I modtog dem, vilde jeg blive ved med at skrive, selvom jeg modtager Svar eller ej. Jeg tænker paa jer alle og beder for jer alle hver Dag. Det gør vi alle. Og nu skriver jeg endnu en Gang, idet jeg haaber, at Brevet maaske engang vil naa jer. Alt er saa usikkert i Verden i Dag. Hver Dag tænker man uvilkaarligt over hvad nu, og hvor længe det kan fortsætte, førend Herren griber ind. Vi kan kun haabe og bede, at Gud i sin Barmhjertighed vil komme sine Børn til Hjælp, førend hele Verden er ødelagt. Vi som Sidste Dages Hellige har imidlertid modtaget en Forjættelse af Herren, og dersom vi gør, hvad han har forlangt af os, saa er han bundet af denne Forjættelse; men hvis vi ikke gør, hvad han siger, saa har vi ikke Krav paa nogen Forjættelse. Atter har han lovet de, der holder Visdomsordet, at Dødens Engel skal gaa deres Dør forbi, ligesom den gik Israels Børns Dør forbi og ikke tilintetgjorde dem. Dette er en Forjættelse, der er værd at tragte efter. I Mormons Bog, ja ogsaa i Pagtens Bog, læser vi, at naar disse ødelæggende Krige kommer i de sidste Dage, saa vil de, der ikke vil tage Sværdet op mod deres Næste, være tvunget til at flygte til Zion for at opnaa Sikkerhed, ja, at han vil samle sit Folk fra Jordens Ender. Det er min inderlige og oprigtige Bøn, at de Hellige i Danmark vil være blandt de værdige, der vil blive bragt til Zion og beskyttet, hvad der saa end kommer. Jeg kan ikke glemme de vidunder-

lige tre et halvt Aar, vi tilbragte i kære lille Danmark eller de gode og kære Venner, vi lærte at elske. Maa Gud velsigne og vaage over eder alle.

Vi har haft en dejlig Sommer her, og skønt det i Dag er den 1. November, er det endnu vidunderligt Vejr. Naturligvis er det blevet lidt køligere; men det maa man jo regne med efter Aarstiden. Vi har faaet nogen Regn men endnu ingen Sne.

Hvorledes staar det altsammen til i København og de andre Grene? Vi sender alle fire vore kærligste og bedste Ønsker til alle de Hellige og vore Venner i den danske Mission, og hvis dette Brev naar jer førend Jul, modtag da vore bedste Ønsker for en god Jul og et godt og velsignet Nytaar. Hils alle i den danske Mission fra os. Jeg er overbevist om, at hvis vi vil tjene Herren og holde hans Bud efter bedste Evne og sætte vor Lid til ham, saa vil han velsigne og beskytte os i disse urolige Tider, og maaske vi en Dag igen vil opleve den store Glæde at kunne mødes. Ligegyldigt hvor mørkt det kan se ud, saa ved vi, at bag Skyerne skinner Solen stadig, og at den en Dag igen vil udsende sine Straaler. Hvor sørgeligt og trist maa det ikke være for de Mennesker, der ikke tror paa Gud eller paa, at der vil komme noget bedre.

Vi havde en dejlig Konference i Salt Lake i Oktober. Det føles altid som en stor Inspiration at lytte til Herrens Tjenere. Det giver os Haab og Mod til at fortsætte. Jeg haaber, at Herrens Værk vil gaa fremad i den danske Mission. Maa Gud velsigne eder, Broder og Søster West, i eders store Gerning. Maa hans Aand være hos eder og vejlede eder, og maa I være velsignet i alle eders retfærdige Bestræbelser. Hils alle fra Familien Petersen.

Eders hengivne
ELIZA PETERSEN

Husk Fornyelse af Aarsabonnement! Pris Kr. 3,00.
I Løssalg 30 Øre pr. Nummer.

Tanker ved Aarsskiftet (fortsat fra Side 11).

andet. Det er saa let at glemme andres Følelser og sige Ting, der gør dem ondt. Det er en fin Regel at tænke to Gange, før man siger noget, der vil gøre nogen ondt, og naar du fristes til at skrive noget saadant, lad det hellere blive i Blækhuset. Der er blevet sagt og det med Rette, at en Fyldepen ofte er farligere end en Løveklo.

Denne Lektie maa læres af alle, som vil opnaa Lykke gennem Venner og af alle, som vil nyde Glæde i Overensstemmelse med Profetens Ord.

Der er Ord baade udtalt og skrevet, som skærer Hjertet mere end skarpe Sværd. Der er Ord, hvis Brod stikker et Hjerte hele Livet.

Husk paa Salomons Ord, da han sagde: »Den langmodige er bedre end en vældig Helt, og den, som styrer sit Sind, er bedre end den, der indtager en Stad«.

Lær Selvbeherskelsens Lektie, og Kampen er halvt vundet. Hav Venner og opnaa Lykke!

Fra Missionsmarken.

Velsignelser:

Søndag den 27. Juli blev en Datter af Brd. Christian Dietz og Metha Marie Larsen Dietz velsignet af Grensforstander Elmer Mørch og blev givet Navnet **Sonja Mereta Dietz.** Sonja blev født den 8. Maj 1941 i Brønderslev.

Den 28. September 1941 blev Str. Kæri Larsen Christensens to Drenge **Helmuth** og **Lars Louis** velsignet henholdsvis af Ældste Valdemar Gerlach og Missionspræsident Orson B. West. Helmuth blev født den 26. September 1938 og Lars den 30. Januar 1940.

Den 25. Oktober blev Brd. Theodor J. E. Jørgensens og Str. Krista B. Jensen Jørgensens lille Datter velsignet af Ældste Elmer Mørch og fik Navnet **Birthe Jørgensen.** Birthe blev født i Hjørring den 11. August 1941.

Søndag den 9. Novb. blev en Søn af Broder Ejner Nielsen og Str. Käthy Ilskov Kristensen Nielsen, velsignet af Faderen og givet Navnet **Hans Otto Ilskov Nielsen.** Hans Otto blev født i Esbjerg den 13. August 1941.

Daabshandlinger:

Søndag den 28. September 1941 blev **Anton Marinus Tønnesen** og **Jakob Martin Dietz,** begge fra Brønderslev, døbt af Missionspræsident Orson B.

West. Brd. Tønnesen fik Haandspaalæggelse af Orson B. West og Martin af Distriktspræsident Henry Løjborg.

Samme Dag blev **Yrsa Mandrup Madsen**, Aalborg døbt af Ældste Valdemar Christensen, af hvem hun ogsaa fik Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave.

Den 5. Okt. 1941 blev **Paul Anker Frandsen**, Randers døbt af Enevold Nielsen og fik Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave af Grensforstander Marius Paulsen.

Samme Dag blev **Nanny Leonora Overgaard**, Herning døbt af Distriktspræsident Thorvald Jensen og fik Haandspaalæggelse af Missionspræsident Orson B. West.

Søndag den 19. Oktober 1941 blev **Ella Clara Jørgensen**, København døbt af Faderen Kaj Folger Jørgensen og fik Haandspaalæggelse af Ældste Thorvald Bregentoft.

„Stjernen" byder disse nye Søskende hjertelig velkommen i Kirken og nedbeder Herrens rigeste Velsignelser over dem.

Dødsfald:

Den 3. Maj 1941 afgik Broder **Niels Christian Jensen**, Randers ved Døden. Brd. Jensen, der blev født den 3. Maj 1873 i Kastbjerg ved Randers, blev indlemmet i Kirken ved Daab den 16. Okt. 1921. Brd. Jensen var en god og trofast Sidste Dages Hellig, der nød det store Privilegium at være Ældste i Kirken. Ære være hans Minde!

AARHUS: **Jensine Emilie Foss Jensen** er afgaaet ved Døden den 4. Novb. efter lang Tids Sygeleje. Str. Jensen var et trofast Medlem af Kirken og havde et urokkeligt Vidnesbyrd om Evangeliet. Hun var en kærlig Moder og trofast Hustru. Hendes Opofrelse var stor; intet var for godt til andre. Hun vil længe blive mindet i Grenen som en god Kvinde. Ære være hendes Minde!

Den 6. Novb. 1941 mistede vi en anden af vore gode trofaste Søstre. Str. **Ane Kirstine Sofie Clausen Andersen**, der døde efter kort Tids Sygeleje. Str. Andersen har dog været syg i mange Aar, men til Trods herfor har hun altid været ved godt Mod. Hun havde et stærkt Vidnesbyrd om Evangeliet, og var meget afholdt af baade unge og ældre, Søskende og Naboer elskede hende højt, hvilket ogsaa Begravelsen vidnede om. Hun efterlader sig Børn og Børnebørn og hendes gamle Mand Brd. Rasmus Andersen. Ære være hendes Minde! T. J.

AALBORG: Mandag den 8. December havde Aalborg den store Sorg at miste et af sine trofaste Medlemmer, **Lauritz Wagner.** Broder Wagner blev begravet fra Kirken den næstfølgende Søndag under meget stor Deltagelse af saavel Medlemmer som fremmede. At Broder Wagner var afholdt fik hans Familie et storslaaet Bevis for; thi saa mange var kommet til Stede, at Kirken ikke kunde rumme dem alle.

Brd. Wagner havde været syg i flere Aar; men dog kom Døden som en Overraskelse ved sin Pludselighed. Lauritz Wagner havde altid været aktiv indenfor Kirken, og sin sidste Stilling som Grenssekretær passede han, til Sygdom forhindrede ham i Arbejdet.

Højtideligheden i Kirken indledes med, at Koret sang: „Hellig er

kun Gud", hvorefter Ældste Elmer Mørch holdt Bøn. Koret og Forsamlingen sang derpaa: „O, min Fader, du som troner". Ældste Andreas Fristrup og Distriktspræsident Henry Løjborg talte smukt om vor afdøde Broder, hvorefter Kisten blev baaret ud til Tonerne af: „Nærmere, Gud, til dig". Ved Graven talte Formanden for Aalborg Typografer, der sluttede sin Tale med at sige, at „Lauritz Wagner var en Mand, man altid vidste, hvor man havde". Ældste Valdemar Christensen indviede Graven, hvorefter Salmen: „Dejlig er Jorden", blev afsunget. Afdødes Søn, Harry Wagner, takkede ved Graven for den store Deltagelse.

Broder Wagner var en ærlig og oprigtig Sidste Dages Hellig, som har udført meget godt for sin Kirke. Ære være hans Minde!

Fødselsdage:

Den 16. Oktr. fyldte en af Københavns Grens ældre Søstre, Str. **Dagmar Petersen**, 71 Aar. Str. Petersen, der har tilhørt Kirken siden 1925, har en Aarrække opholdt sig i Amerika, hvor hun har udført Tempelarbejde; men har i de senere Aar været bosat her sammen med sin Søn. Str. Petersen er en god og trofast Sidste Dages Hellig, der er i Besiddelse af et brændende Vidnesbyrd om sin Kirkes Guddommelighed. Vi beder Herren velsigne hende med en lys og lykkelig Livsaften.

Lørdag den 22. Novb. 1941 fejrede Brd. **Anton Christensen** sin 70 Aars Fødselsdag. Vi beder Herren velsigne ham, saa han maa faa en lykkelig Livsaften. Hjertelig til Lykke!

Propaganda-Søndag. Københavns Grens Søndagsskole afholdt Søndag den 28. September to Propaganda-Møder, Kl. 10 Form. og Kl. 17 Efterm. Et stort og afvekslende Program blev udført og paahørtes med Interesse af de tilstedeværende. Formiddagens Program udførtes hovedsagelig af Børnene bl. a. med Lektiepræsentation, Recitation, Dialog og et Børnekor under Ledelse af William Ørum Pedersen. Desuden bidrog en Violin-Solo og et lille Stryge-Ensemble sit til at forhøje Stemningen. Slut-Bemærkninger af Th. Bregentoft og Chr. Nielsen.

I Eftermiddagens Program medvirkede foruden Sangkoret det lille Stryge-Ensemble fra Formiddagsmødet samt Børnekoret. Endvidere en Violin-Solo udført af Chr. Rasmussen, en Tale af Ole C. Petersen om Søndagsskolens Betydning og en Tale af Peder Andersen om „Hvad er Pagtens Bog".

Alt i alt en god Dag, som stod i Søndagsskolens Tegn, og vi takker alle, som medvirkede til det gode Resultat. T. B.

INDHOLD:

Andrew Jenson afgaaet ved Døden 2
Ny Distriktspræsident og Grensforstander i Esbjerg 3
Nytaarshilsen til Medlemmerne i Den Danske Mission..... 4
Dødsfald i Amerika 5
Ægteskabet..... 6
Oliver Cowdery's Vidnesbyrd om Joseph Smith 7
Tiendeloven 9
Tanker ved Aarsskiftet 10
Brev fra Amerika 12
Fra Missionsmarken..... 14

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.

Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 D